



**Bruk av PC på eksamen**

Skriv kandidatnr.:

8933

ST-202

22/5-09

Logg inn med

brukernavn: E09055

passord: jq78t9wn

Tegn som kan forveksles: 1 : tallet 1 l : bokstaven l som i <u>l</u> iten 0 : tallet 0 o : bokstaven o som i <u>o</u> st
--

**Gjør klar før du begynner besvarelsen:**

- PCen er satt opp til å lagre på M: Gi eksamensbesvarelsen/dokumentet et navn før du begynner å skrive. Husk å lagre med jevne mellomrom når du skriver (Trykk f.eks Ctrl+S for å lagre).
- Topptekst skal ha: Kandidat nr., emne, dato og sidnr. Legges inn på denne måten:
  1. Klikk på "VIS"
  2. Klikk på "Topp og bunntekst!"
  3. Skriv inn: Kandidat nr. Emne. Dato. Klikk "Autotekst" og "Side X av Y"
  4. Klikk på "Lukk"
- Linjeavstand bør være 1½
  1. Format
  2. Avsnitt
  3. Innrykk og Avstand
  4. Linjeavstand
  5. Halvannen

Det skal vanligvis leveres inn 2 sett med besvarelses (original og kopi) i hvert sitt omslag.

**All** skriving skal være ferdig før tiden er ute. Også datautskriftler. **HUSK** at det kan bli skriverkø! **Husk å gi tegn når du vil starte utskrift.**

Det varsles 1 time og 15 minutter før slutt.

Du har 15 minutter til å skille fra hverandre og sortere arkene etter at eksamenstiden er ute.  
**Det er ikke anledning til å skrive mer!**

For øvrig henvises til siste side på omslaget for besvarelses.

Lykke til!

## OPPGAVE 1: EUROPEISK INTEGRASJON

Europa har i flere århundrer vært mye preget av krig og konflikter, der det har vært mye uenigheter om politikk, økonomi og territorielle grenser osv. Helt siden freden i Westfalen i 1648, da overgangen fra det føydale samfunn til statsmakten ble dannet. I denne sammenheng ble det utviklet nye prinsipper for statlig suverenitet, der statene fikk klarere grenser i forhold til tidligere, der ulike fyrster kriget mot hverandre for innflytelse, makt og ressurser. Denne overgangen resulterte som sagt for statlig suverenitet (selvbestemmelse), der det ble opprettet stater, og at hver stat ikke skulle inneblende seg i hverandres innrikspolitikk. På grunnlag av dette så utviklet folk også en større identitet og en nasjonalfølelse til staten. Et eksempel kan være i forhold til Tyskland og nasjonalromantikken på 1800-tallet, der tyskerne skapte en identitet i forhold til en statlig tilhørighet ved å se på det "typisk" tyske. Helt til 1900-tallet hadde statene dominert i Europa, men flere hevder at statens makt er blitt redusert og begrenset, og man er på vei mot en ny form for overnasjonal styring. Dette er noe av grunnen til at utenriksministeren i Frankrike Robert Schuman i 1950, hadde en ide om å samle Europa i et felleskap basert på fred og samarbeid etter det som skjedde i 2. Verdenskrig, men samtidig med bakgrunn til innledningen, gjør at ideen er blitt komplisert og kompleks til å gjennomføre en slik europeisk integrasjon. I dag har EU i følge McCormack blitt til 27 liberal demokratiske medlemsland som har gjennom en europeisk integrasjon blitt en del av dette fellesskapet, men det finnes enda utfordringer for EU i forhold til å bli en overordnet myndighet i en komplett union.

**I denne oppgaven skal jeg gjøre rede for sentrale årsaker til europeisk integrasjon, og skape en diskusjon til viktige teorier om europeisk integrasjon. Deretter å diskutere videre integrasjon innenfor flere politiske felt som økonomi og sosialpolitikk.**

Jeg ønsker først å redegjøre kort for opprettelsen og utviklingen av den Europeiske Union (tidligere EF Europeisk Felleskap) i forhold et historisk perspektiv, der jeg trekker inn de viktigste hendelsene fra begynnelsen frem til i dag og EU generelt. Det er viktig å kunne forstå det historiske perspektivet på EU i forhold til hva og hvordan EU og integrasjonen har utviklet seg frem til i dag. Deretter ønsker jeg å bruke Pilar – strukturen som viser til hvordan EU er organisert i dag. Samtidig å definere begrepet integrasjon i denne sammenheng. Til slutt ønsker jeg som sagt å skape en diskusjon ved å ta utgangspunkt i de 3 viktigste teoretiske modellene til europeisk integrasjon: Neo-funksjonalisme, intergovernmentalism og

supragovernmentalism. Samt trekke inn noen undergrupper av teorier under disse tre. Hensikten er å kunne skape en teoretisk diskusjon ved å få fram flere teoretiske aspekter på europeisk integrasjon, og bruke sentrale elementer som empiriske eksempler til hvordan denne integrasjonsprosessen i EU har fungert. Jeg kommer til å si EU gjennom oppgaven, selv om det het Europacisk felleskap frem til 1992, det gjør jeg for å tydeliggjøre til at EU i dag har hatt en større betydning i forhold til EF hadde de første 40 årene politisk sett. Til slutt komme inn på en diskusjon rundt to politiske felt som har hatt to ulike utgangspunkt i EU i forhold til om politikken har lyktes eller ikke – økonomi og sosialpolitikken.

### **Ideen om Europa – et historisk perspektiv**

Robert Schuman hadde som sagt en ide om å samle Europa til et felleskap, det han selv kalte for "a closer unit". Dette skulle i følge han skape fred og forsoning mellom stater i Europa. Hovedideen skulle bygge på å bedre forholdet mellom Tyskland og Frankrike, som historisk sett har vært mye i krig mot hverandre. En annen franskmann som het Jean Monnet bygget videre på tanken til Schuman på begynnelsen av 1950- tallet, der han ønsket å danne et europeisk økonomisk samarbeid som tilsvarer et Europacisk felleskap. Dette resulterte i Paris-traktaten som ble skrevet i 1951, som ble ratifisert av 6 land: Benelux-landene Nederland, Belgia og Luxemburg, samt Italia, Frankrike og Tyskland. Denne trådte i kraft i 1952.

I 1957 kom Roma - traktaten, der landene ble enige om å fornye og utvikle traktaten gjennom et økonomisk samarbeid basert på kull og stål produksjon, som var den ledende industrien i Europa på denne tiden. I tillegg ble det enighet om å skape et "common market", der ideen var å skape et mer åpent marked internt i EU ved å åpne grensene fri for toll og avgifter, men dette ble ikke praktisert før The Single Act kom i 1986. Her ble ideen utviklet i større grad i forhold til fri flyt av varer, tjenester, mennesker og kapital. Det var en ide som skulle gjøre Europa sterkere aktør i forhold til den amerikanske dominansen internasjonal sett, men ideen i Roma- traktaten var også å bygge opp Europa igjen etter 2. Verdenskrig.

Kanskje den mest viktigste traktaten kom på begynnelsen av 1990 tallet gjennom forhandlinger i byen Maastricht i Nederland, der det ble enighet om å knytte sterke bånd til hverandre i Europa i en union. Dette var et steg i riktig for Schuman og Monnets ide 40 år tidligere. Maastricht- traktaten bygger på en ny omorganisering av EU gjennom Pilar strukturen, den viser til hvordan EU er organisert og fungerer i dag. Denne strukturen kan

illustreres gjennom en hel enkel modell, men jeg henviser til Understanding of the EU av McCormack, der han har en mer komplett modell, som gir en bedre oversikt over denne strukturen og dens hensikt. Denne modellen gir som sagt en forklarende faktor til hvordan EU er bygd opp i forhold til politikken og policy – making EU bestemmer og implementerer. Hensikten min er ikke å drøfte denne modellen, men ønsker å ta den med i forhold til hvordan den er relevant i forhold til utviklingen av den europeiske integrasjonen.

## **Pilarmodellen**

**Pilar 1: Common Market**

**Pilar 2: Common foreign and Security Policy**

**Pilar 3: Justice And Home Affairs for criminal matters**

## **Begrepet integrasjon**

Dette er et omfattende begrep som må konkretiseres, men i denne sammenheng kan man definere *integrasjon* som en prosess, der en stat eller en person må gjennom sosialiseringer i forhold til å bli medlem eller en del av et felleskap eller i et samfunn. Innenfor EU har det foregått en slik prosess, der statene har i følge Cini gitt fra seg deler av suvereniteten til et overnasjonal myndighet som EU. Et annet eksempel kan ses i forhold til Norge og vårt lands integreringspolitikk, der personer fra et annet land kan søke om norsk statsborgerskap, men må gjennom ulike faser hvor man lærer seg det norske språket. Dette kan ses på som en fase til å bli fullverdig medlem og som en del av den norske samfunn, men dette er på individ nivå. Denne prosessen fungerer på samme måte i Europa, men på statlig nivå, der for eksempel en stat ønsker å bli et medlem av EU. Det var lettere å bli medlem før, men etter København kriteriene, så må landene tilfredsstillende vise kriterier satt av EU. Som å ha et liberalt demokrati osv. På samme måte som en person må lære språket vårt for å bli en del av det norske samfunn. Cini poengterer at det er viktig å kunne definere ulike spørsmål og begreper i forhold til å kunne forstå EU og integrasjon pga. det finnes ingen fasitsvar, men ulike oppfatninger til forståelsen i denne sammenheng. Det er også viktig fordi EU er blitt en komplisert og kompleks organisasjon.

## Sentrale årsaker til Europeisk integrasjon

### Neo- funksjonalisme

Den viktigste årsaken til Europeisk integrasjon er i følge Robert Schuman og Jean Monnet er å skape fred og stabilitet i Europa etter flere århundrer med konflikt å fred i Europa som er blitt nevnt en del ganger innledningsvis. Monnet kan på en måte si at han representerte et viktig teoretisk modell som dominerte på 1950-tallet. De fleste studiene som omhandlet om den Europeisk integrasjon var knyttet til teorien om *Neo-funksjonalisme*.

Denne modellen ble utviklet av Erik Haas, der han mente at det viktigste aspektet ved en slik prosess var at politikken måtte utvikles gjennom sektorer. Haas ønsket at en slik prosess skulle til slutt føre til en overnasjonal myndighet og drev med politikk utefra unionens interesser som en helhet. Sagt med andre ord med utgangspunktet i Monnet, der han ønsket at EU skulle utvikle en politikk for en sektor om gangen som til slutt skulle føre til en overnasjonal myndighet. Han ønsket ikke at statene skulle styre. Schuman kalte det for "step by step approach" En kan sammenligne dette utefra organisasjonsteorien med ledermodellen iskremementell handling, der ledelsen i for eksempel en organisasjon ønsker en forandring, men vet at dette vil skape stridigheter internt. Dermed vil en slik handling tilsi og legge opp en strategi basert på å forandre stykkevis til en større forandring. En såkalt "step by step approach".

Denne teorien er ikke helt lik Neo- funksjonalisme, men poenget mitt er at den har på en måte en lik tankegang. Schuman og Monnet var en tilhenger av en slik framgangsmåte i forhold til at en slik prosess vil føre til såkalte "spillover", der vis man legger en politikk på en sektor eksempelvis landbrukspolitikk til sektor for landbruk, ville dette automatisk føre at det ville smitte over på andre sektorer. Det finnes to typer til, men "spillover" er den mest kjente konseptet til Neo-funksjonalisme og er mest relevant i denne sammenheng. Det handler om elitefunksjon og organiserte interesser.

Det finnes en del kritikk mot denne modellen. Spinelli var ikke enig med Monnet i denne sammenheng. Spinelli studerte mest på føderalisme innenfor EU, men var ikke enig med

Moonet som han selv kalte for Monnet Method, der han så på svakheten til hans forståelse av integrasjon. Spinelli mente at Monnet hadde vært vellykket i forhold til å skape en økonomisk samarbeid innenfor Europa, men at han ikke har vært vellykket til å skape en politisk samarbeid mellom stater i Europa.

Dermed blir dette samarbeidet basert på mellomstatlig nivå, og dermed ville ikke dette utviklet seg for å bli en overnasjonal institusjon. Både fakta og empiriske studier har vist til at Spinelli har rett i denne sammenhengen, der statene i dag har sterk innflytelse på beslutningstakingen innenfor EU. Monnet selv ønsket et regionalt samarbeid uten at statene skulle være involvert, men utviklingen har vist at dette ikke ville være mulig. Fra en annen side så ønsket statene å ikke miste sin suverenitet til en overnasjonal myndighet, og ønsket som sagt å ikke være med hvis de ikke fikk være med på å bestemme. Både Storbritannia og Frankrike, særlig med president Charles de Gaulle i spissen, var lenge skeptisk til å gi fra selvbestemmelse for å bli medlem av EU. På en annen side så var det viktig å få med stormakter som det Storbritannia og Frankrike er.

For å skape fred og stabilitet, så kreves det at alle er med, og særlig da de viktigste aktørene. Problemet for EU kan da være at statene kan være med å presse EU for å gjennom sine interesser ved å bli med i EU, dette er relevant innenfor realisme og intergovernmentalism teoriene som jeg kommer tilbake til senere. På grunnlag av det har utviklingen av EU gått i favør til statene og ikke Moonet. Spinelli mente i tillegg at hvis EU skulle skape en sterkere form for overnasjonal styring så trengtes det sterkere institusjoner i EU.

I dag har vi EU – Parlamentet, kommisjonen og Court of Justice og The Council, men i dag kan vi se at de institusjonene er både sterke og svake i forhold til statene og i forholdet mellom seg. Men at The Council og kommisjonen er på en annen side sterkere i forhold til hvilken perspektiv du ser på og hvilke premisser som legges til grunn. En kan si at Haas, Moonet og Schuman var på en måte liberalister i den grad at de mente det eneste som kunne skape fred og stabilitet var gjennom samarbeid. Dette er en av de viktigste aspektene til liberalisme teorien innenfor studiet av internasjonal politikk. Denne teorien bygger normative antakelser slik som Haas og Moonet gjør i forhold til hvordan de *bør være*, men problemet kan være at det er forskjell på teori og praktisk og at slike modeller kan blir for mye fokusert på idealer, men ideene er gode og optimistiske. Dette kan være en av grunnene til at Hoffmanns kritikk av neo-funksjonalisme, der han mente mye av teoriene mangler viktige forklaringsfaktorer i forhold til den europeiske integrasjonen som kom ut på 1960-tallet.

### **Intergovernmentalism**

Denne modellen ble utviklet av Hoffman på 1960-tallet, der han mente at Neo-funksjonalismen ikke hadde lenger dekning for å kunne forklare den stadige utviklingen av europeisk integrasjon. På grunnlag av denne kritikken utvikle han en modell om *intergovernmentalism* eller mellomstatlig. Hoffmanns antakelser er nokså lik realisme teorien innefor internasjonal politikk, der teorien bygger på at staten er den viktigste aktøren, men samtidig så fantes det ikke noen form for en overnasjonal myndighet som kunne bestemme over nasjonal nivå, et anarki som realistene og Hoffman kaller det. Det er viktig å påpekte at dette er ikke samme form som kontraktsteoretikerne Hobbes, Locke og Rousseau snakker om, der "naturtilstanden" råder. I den sammenhengen ser de på et anarki uten lover og regler pga. det finnes i verden i dag, men må ses dette i forhold til et EU – perspektiv. Hoffman og realistene staten som egosentriske og styres sin utenrikspolitikk osv etter egne interesser. Dermed blir det vanskelig å kunne utvikle en politisk institusjon som EU, hvis hver enkelt stat har en slik holdning. På grunnlag av det er jeg enig i likhet Hoffman at et slikt samarbeid ville vært vanskelig å gjennomføre, og er en klar svakhet i den Neo-liberalistiske tenkingen til Moonet og Haas. I tillegg kan en påstå at Hoffman er en realist som ser verden *for hvordan ting er*. I følge Cini har kritikken mot Neo-funksjonalisme vært generelt at den ikke samsvarer med empiri, og at den mangler som sagt viktige supranasjonalism perspektivet, og fokusere for mye på regionalt samarbeid fremfor statlig osv. På den måten kan dette føre til en feilslutningsnivå i Haass forskning, hvis man ser på utviklingen av EU utover 60-tallet og frem til i dag.

### **Neo-intergovernmentalisme og Neo - liberalisme**

Det finnes en del undergrupper som går enda sterke inn til å forklare forholdet mellom statene og den europeiske integrasjon. Jeg kommer bare til i korte trekk til å diskutere i hovedtrekk til hva som kjennetegner disse teoriene, men på en annen side så er de viktige i følge Cini i forståelsen av denne prosessen, der begge som sagt er med på å forklare forholdet mellom

staten og EU. *Neo intergovernmentalism* går lenger ved å se på institusjonaliserte perspektivet på dette forholdet. De er enig i likhet med Spinelli at de mener at for å kunne skape en overnasjonal myndighet, så kreves det sterkere institusjoner enn det EU har i dag. Neo- Liberalisme henviser til at statene har stor innflytelse i denne sammenhengen. Dette teorien ble utviklet av Majorovski, men man må første se på Robert Putmans tenkning i forhold til denne sammenhengen. Putman bygger sin tenkning i forhold til det han kaller for "to level", der han mener at det foregår en kamp på nasjonal nivå og i EU.

Putman mener at den politikken og de beslutningene som blir vedtatt på et overnasjonalt nivå, er et resultat av en kamp mellom ulike grupperinger og interesser internt i hvert land som staten følger, og hvis man ser på den innflytelsen statene har i EU, kan man si at i følge Putman at de regionale, ulike grupperinger og korporative kanalen i hvert enkelt medlemsland, har innflytelse i forhold til beslutningstakingen innenfor EU. Det er en kamp som foregår til å få gjennom sine interesser. Hvis man ser på Neo-funksjonalisme, så kan man ser noen likhetstrekk i mellom seg som jeg ikke tok utgangspunkt i tidligere, men at Haas mener at den korporative kanalen vil kjempe for en mer europeisk integrering pga. dette vil kunne føre til et bedre marked i Europa osv. Majorviski sin Neo-liberalisme går ut på noe av det samme som Putman, men oppsummerer hans versjon om europeisk integrasjon i en setning "Europeisk integrasjon er et resultat av rasjonelle statlige ledere som tenker rasjonelt". Han henviser til at stater innrikspolitikken påvirker beslutningstakingen i EU, og at dette er en av konklusjonene hans i følge Cini.

Denne teorien har også fått en del kritikk for å ikke forklare og beskrive godt nok den europeiske integrasjonen etter 1960- tallet. Kritikken rettes på noe av det samme som Hoffmans kritikk av Neo- funksjonalisme, der noen av modellen mangler kulturelle aspekter, men samtidig at den ikke klarer å dekke overgangen fra EF – til EU som skjedde i 1992. Dermed har det kommer opp nye teorier i teorien om supergovernmentalism, der fokuset går på det Haas blant annet ønsket. Det var å skape en overordnet myndighet som i følge realistene mente var utgangspunktet internasjonalt i dag.

### **Supergovernmentalism**

Supergovernmentalism går ut på at statene i følge Cini gir fra seg suverenitet og makt til en overordnet myndighet som EU, der denne myndigheten får bestemme utefra EU som en enhet



og union. Problemet med de praktiske sidene ved denne modellen er at de fleste stater er redd for å miste for mye suverenitet og at ved å bli et medlem kan også miste identiteten. Etter statsoppdannelsen i 1648 ved Westfalen, så fikk borgerne en større tilnytting til landet sitt, og de kulturelle trekkene ved at individene kan være vanskelig å forandre på. I følge organisasjonsteoretikeren Schein så påpeker han gjennom en pyramidemodell, som viser til hvor vanskelig det kan være vanskelig å forandre på følelsene til folk i forhold til hvor dypt dette ligger. Identitet og tilhøre et felleskap er viktig for hvert individ. En amerikaner vil si at han var fra USA, men en nordmann ville sagt han var fra Norge, og ikke sett på seg selv en Europeer. Man snakker om identiteten til hver enkelt vestligland, men det finnes ikke mye empiriske studier til hva de tidligere Øst-blokklandene føler til å bli en del av EU fra et individ perspektiv.

Lord diskuterer dette gjennom sin bok "New Democracy in Europe", der han diskuterer at de fleste folk er skeptiske til å gå inn i EU pga. redd for å miste sin identitet og tradisjoner som de har hatt i flere århundrer. Går på igjen med det kulturelle aspektet til Schein, men på en annen side er styrken til denne modellen teoretisk sett at en overnasjonal myndighet ville i større grad skapt en større fred og stabilitet i Europa som var hovedideen til Schuman og Moonet, men at statenes makt hadde blitt mistet eller begrenset i stor grad. Denne problematikken for EU handler om å kunne løse problemer ved konsensus, men i dagens politiske og økonomiske Europa finnes det mange ulike stater og grupperinger med ulike motsetninger i forhold til interesser. Dermed må EU finne på en løsning som kan tilfredsstille de fleste parter. En modell som kan gi svar på dette, men som mangler mye av den demokratiske sidene ved er *Federalisme*.

### **Federalisme**

Denne modellen kan gi et godt svar som kan skape en løsning for begge parter, der den kan løse forholdet mellom en overnasjonal myndighet, men i likhet til at statene kan lå ivareta noe av sin suverenitet og identitet. Denne modellen kan kort oppsummert som "University in Diversity, common rules and shared rules" i følge McCormack. Dette menes ved at man bygger opp en enhet som i utgangspunktet består av ulike stater og ulike grupperinger, men at man har et sentral myndighet som i denne sammenhengen blir EU, men statene får en selvbestemmelse innenfor hvert enkelt stat (Cini). Dette kan tilfredsstille de fleste parter. Et eksemplet er USA som har et lignende myndighet, men blir mest sett på som en føderasjon.

En kan skille disse to ved å si at føderalisme er teorien, mens føderasjon praksisen som eksempel i USA. Jeg tok denne modellen med på grunn av at den er relevant i diskusjonen til hvilken organisering EU kan/bør ha i fremtiden for å løse dette problemet de fleste modellene gir, men særlig med vekt på surpergovermantalism.

### Økonomi og Sosialpolitikk i EU

Helt ideen bak EU var basert på et økonomisk samarbeid blant statene i Europa etter 2. Verdenskrig. Hvis man har sett på utviklingen av i forhold til "det indre marked, så har Monnet lyktes i stor grad. I dag har EU blitt en sterk global aktør, der de har 40 % av verdensmarkedet. Dette skaper skjevheter i forhold til resten av de fattige i verden. En teori innenfor studiet av internasjonal politikk *radikalisme* sier at de rike I – landene styrer markedet pga. de har mye større ressurser til å kunne foredlet råvarene i motsetning til U – land. Dette kan oppsummeres gjennom å si " I –land importerer billig, men selger dyrt, mens U – land ikke kan konkurrere i dette økonomisk- liberale markedet som Adam Smith hadde tenkt skulle fungere på teoretisk sett. På en annen side har dette gitt EU en unik mulighet til hjelpe andre land osv med bistand til utvikling gjennom utdanning og helse osv, men som militær makt har EU ikke fungert. Et eksempel var krigen på Balkan i 1994, der mange var spente på å se om EU kunne fungere som en enhet og komme inn å forhandle osv. men pga. ulike interesser og uenigheter internt i EU, så ble dette ikke noe av. Dermed kunne man se at det er langt igjen for at EU skal kunne fungere som en overnasjonal myndighet. Hadde kunne EU hatt en slik myndighet i denne saken, kunne EU vært i mye større grad handlekraftig og effektiv, men pga. av uenigheter, så kunne ikke EU gjøre noe.

I følge Cini så prøver EU å utvikle seg både på det politiske og økonomiske planet i forhold til interne og eksterne forbindelser. Økonomisk sett har de klart dette på globalt basis ved å blitt en stor aktør, og har i følge McCormack klart å kjempe mot USAs hegemony globalt sett fra et økonomisk perspektiv, dermed kan det skape et godt grunnlag for at det internasjonale samfunn kan bli preget av en bi – polar system, der de finnes to dominerende aktører fremfor en, men ikke på samme grad kan dette sies internt vis man ser på sosial – politikken, der EU har prøvd å lage en politikk gjennom The Single Act fra 1986 ved å åpne grensene for fri flyt av varer, tjenester, kapital og mennesker på tvers av grensene. Det har gjort til at personer kan reise, flytter og jobbe hvor som helst i Europa uten pass og mye papirarbeid osv. Dette har fungert bra i praksis og mange hevder at dette er EUs mest vellykkede prosjekt som er pilar 1. Henviser til Pilar- modellen. EU har i tillegg hatt større fokus gjennom ulike ordninger og

økonomisk støtte til individene til ulike prosjekter, der de kan få hjelp til å kunne få et bedre liv osv. Dette gjelder særlig utvidelsen i 2004, der flere tidligere Sovjet stater ble medlemmer. I tillegg har EU en del policy på ulike rettigheter som lik lønn, like muligheter som til utdanning og jobber osv, men dette er enda på et tidlig stadium, og det finnes ikke så mye forskning på dette enda, men er om dette blir vellykket eller ikke gjenstår å se. EU har lykket bedre som en økonomisk institusjon pga. de har vært fundamentet for opprettelsen av EU, og har gjennom 50 år vært det ledende samarbeidet for Stater i Europa i motsetning til den sosial politikken, men den er under stadig utvikling og vil nok utvikles seg på et høyere plan for EU i framtiden.

## **Konklusjon**

I denne oppgaven har jeg redegjort og drøftet EU i forhold til opprettelsen, utviklingen og den europeiske integrasjon ved og tatt i bruk de 3 viktigste teoretiske modellene Neo-funksjonalisme, Intergovernmentalism og Supergovernmentalism og andre underteorier under disse. Jeg har kommet inn på sentrale perspektiver til å kunne forstå denne kompliserte og komplekse integrasjonen i EU og knyttet teori mot empiri for å kunne vise til at det finnes stor forskjell mellom å studere EU teoretisk og til hva som faktisk stemmer. Et fellestrekk ved disse teoriene er at det finnes svakheter ved de fleste teoriene, men de samsvarer med den tiden de var mest relevante og dominerte studie av europeisk integrasjon. Svakheten ved de fleste som ble poengtert i diskusjonen, henviser jeg til at de ikke beskriver eller forklarer godt nok i forhold til utviklingen av EU. I tillegg har jeg drøftet kort til at noen politiske felt innenfor EU har fungert bedre enn andre som i eksempelet med økonomi og sosialpolitikken. Jeg ønsket å konkludere som Spinelli og Cini argumenter for med at EU og Jean Monnet har lykket som en økonomisk aktør, men mislykket som en politisk aktør i henhold til diskusjonen. Jeg ønsket til slutt å konkludere ved å ta med utgangspunktet i Jarle Trondal og

Jan Friks Grinheims konklusjoner fra forelesninger våren 2009 i kurset ST 2002: EU – Politics and Institutions ved Universitet i Agder, der de konkluderer om at det finnes ingen fasit svar på studier av EU, det finnes bare ulike oppfatninger fra ulike perspektiver til hva som beskriver og forklarer EU best i forhold til organisasjonen og den europeiske integrasjonen. En ting er sikkert, siste ord er ikke sagt i denne saken.